

syn til Eksportkreditten vil jeg gerne sige, at den har jo i den Tid, den har bestaaet, og ganske særlig i det halve Aar, der er hengaaet, siden Beløbet blev forøget fra 10 til 20 Mill. Kr., været meget eftersøgt og har sikkert efterhaanden opnaaet en ikke ringe Betydning til Fremme af Eksporten og derigennem til Forøgelse af Industriens Beskæftigelsesgrad. Der er i dette Øjeblik givet Bevilling paa mellem 19 og 20 Mill. Kr. til Garanti for Eksport, og jeg kan oplyse, hvis nogen skulde erindre Forhandlingerne om at udvide Eksportgarantien til ogsaa at omfatte Landbruget, at intet Andragende om Støtte til Eksport af Landbrugsvarer ikke er blevet fremmet af det Udvalg, der har beskæftiget sig dermed. Jeg kan ogsaa tilføje, at der ikke i den forløbne Tid af indeværende Finansaar er konstateret noget Tab paa afgivne Garantier, men der foreligger i dette Øjeblik nye Henvendelser om Eksportkreditstøtte til en Række Foretagender, som tilsammen vilde medføre en Garanti paa ca. 10 Mill. Kr. ud over det, der staar til Raadighed, hvilket, som alt sagt, i Hovedsagen er opbrugt. Det er i og for sig kun glædeligt, at der er en saadan Vækst i Mulighederne for Eksport, og jeg vil antage, at den Velvillie, som i Hovedsagen er kommet til Orde overfor dette Punkt, maa kunne give sig Udslag, saaledes at vi snarest kan fremme Behandlingen af Henvendelserne om de 10 Millioner, som i Øjeblikket foreligger til Bedømmelse.

Af det ærede Medlem Hr. Slesbagers Bemærkninger til § 2 om den Udvidelse af Adgangen til at yde Industrilaan, som er foreslaaet, forstod jeg, at han var yderst betænkelig, at han overhovedet var meget betinget i sin Velvillie overfor at udvide Laanesummerne til Industriene, og at han navnlig vendte sig mod Tanken om at udvide Adgangen til at erholde disse Laan. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at der nu for nylig netop har været en større Bladdiskussion mellem et socialdemokratisk Blad og et Venstreblad angaaende disse Industrilaan, hvorunder det blev gjort gældende, at naar visse Foretagender ikke fik Laanet, saaledes som det paagældende Venstreblad i sin Kritik bemærkede, skyldtes det Lovens stramme Bestemmelser. Det paagældende Venstreblad sagde — det var „Svendborg Avis“ —: Det, vi maa kræve, er, at en praktisk og økonomisk Overvejelse finder Sted, der skal være bestemmende for Støtte til Virksomhederne og ikke store industrielle Konkurrenceinteresser, og hvis ikke det Syns-

punkt skarpt bliver gjort gældende ved Lovens Administration, behøver det socialdemokratiske Blad ikke at tvivle om Venstres Villie til at gøre sit til, at vi faar dette Forhold bestemt fastlagt — vi skal nok være der. Vi skal nok være der! Det var Venstrebladets sidste Ord i den Sag. Ja, det ærede Medlem Hr. Slesbager var her for et Par Dage siden, og han sagde: Afvisning, baade til de Udvidelser, som „Svendborg Avis“ forlangte, og til Udvidelse af Bevillingen til disse Foranstaltninger, som nogle dog anser for at være af en vis Værdi.

Det er ogsaa karakteristisk, at i den Bedømmelse af Forslaget, som kommer til Orde i Aar, har man en anden Begrundelse end i Fjor. I Fjor sagde man, da Socialministeren kom med sine Forslag om offentlige Arbejder, og da det andet Forslag om Kriseforanstaltninger kom: Ja, det er jo nogle Lapperier, I kommer med, det er alt for lidt, hvad skal disse Bagateller, disse 8 Mill. Kr.? Hvad skal det kunne hjælpe overfor den store Krise med — var det ikke 80 000 arbejdsløse, vi havde sidste Vinter? Det var Lapperier, det var Udtrykket, som blev brugt, jeg tror ganske særligt fra Venstres Side. Nu i Aar har vi taget Hensyn til denne Paavisning, at vi var for sparsomme i vore Forslag i Fjor. Og hvad saa? Nu himler hele Venstres Presse op om disse vældige Millionbeløb, denne Millionærforening, Ministeriet er i Færd med at stifte. Og det ærede Medlem Hr. Drachmann, som paa den ene Side erklærer, at det meste af det foreslaaede er værdiløst, overrasker paa den anden Side med en Opgørelse af, hvad der virkelig skal kræves, og det er af en helt anden Størrelse. Det ærede Medlem gjorde op, at hvis man virkelig skulde hjælpe Industrien med Tilskud, skulde man bruge 90 Mill. Kr. Jeg ved ikke, om jeg skal opfatte dette som et Overbud fra det ærede Medlems Side, det var i saa Fald et overmaade fantasifuldt Overbud. Det ærede Medlem havde gjort op — det var ikke et løst Tal, han greb ud af Luften, nej, han gjorde det op —, at der til Tekstilindustrien skulde bruges 4,8 Mill. Kr., og at det samlede Beløb vilde blive 90 Mill. Kr. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvorfor vil Tekstilindustrien koste 4,8 Mill. Kr.? Der er 2 000 arbejdsløse i Tekstilfaget, og hvis Industrien tilbyder at tage dem alle sammen som nybeskæftigede Arbejdere, og hvis vi tænker os dette Lovforslag vedtaget, saaledes at Loven kan træde i Kraft og Laanene og Tilskuddene blive bevilget